

اصول اعطای کاربری مجدد به بناهای تاریخی با رویکرد بازشناسی ارزش های پایدار

ریحانه ثقفی^{۱*}، دکتر جمال الدین مهدی نژاد درزی^۲

۱ - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده تحصیلات تکمیلی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر، پست الکترونیکی: reyhaneasaqafi@gmail.com

۲ - دکتری معماری دانشیار و هیئت علمی دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

چکیده

هدف از انجام این پژوهش بررسی اصول اعطای کاربری مجدد به بناهای تاریخی با رویکرد بازشناسی ارزش های پایدار می باشد. به نظر می رسد نگاه قهرآمیز و جنگ با گذشته و طرد آن در ایران خود را به شکل های مختلف نشان می دهد که یکی از عواقب آن تخریب بافت های تاریخی به بهانه توسعه شهری در دو دهه اخیر بوده است که ضربات جبران ناپذیری به تاریخ معماری ایران وارد کرده است. محقق در این پژوهش از روش توصیفی کیفی استفاده نموده و اطلاعات خود را از روش کتابخانه ای گرد آورده است. پس از انجام پژوهش در رابطه با مساله مطروحه به نظر می رسد پس از حفاظت و مرمت از بنای تاریخی، احیا یا اعطای عملکرد جدید به بنای تاریخی مطرح می گردد. احیا ضمانت ماندگاری بنا در طول زمان را فراهم می آورد. در عمل احیا، متجانس با نیازهای امروزی جوامع بشری و همگن با کالبد قدیمی بنا، کاربرد تازه ای پیش بینی می گردد و ضمانت ماندگاری بناهای قدیمی و تاریخی در گروی اعطای عملکرد به آن است.

اطلاعات مقاله

زمینه تخصصی مقاله:

اندیشه ها و فن آوری های نو در معماری و شهرسازی

دریافت:

پذیرش:

واژگان کلیدی:

اصول

کاربری مجدد

بناهای تاریخی

بازشناسی

ارزش های پایدار

پایگاه نمایه کننده:

پایگاه استنادی علوم جهان اسلام

